

Výrok rozsudku

1. Belgické kráľovstvo si tým, že prijalo článok 137 bod 8, článok 138 tretiu zarážku, článok 153 a článok 157 bod 3 programového zákona (I) z 27. decembra 2006 v znení účinnom od 1. apríla 2007, konkrétne tým, že poskytovateľom služieb, ktorí sú samostatne zárobkovo činné osoby usadené v inom členskom štáte než v Belgickom kráľovstve, uložilo povinnosť podať vyhlásenie pred vykonaním svojej činnosti v Belgicku, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 56 ZFEÚ.
2. Belgické kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.
3. Dánske kráľovstvo znáša vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 72, 5.3.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 19. decembra 2012 — Európska komisia/Talianska republika

(Vec C-68/11) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Životné prostredie — Smernica 1999/30/ES — Kontrola znečisťovania — Limitné hodnoty pre koncentrácie PM₁₀ v okolí ovzduší)

(2013/C 46/04)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: A. Alcover San Pedro a S. Mortoni, splnomocnené zástupkyne)

Žalovaná: Talianska republika (v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci S. Varone, avvocato dello Stato)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Porušenie článku 5 ods. 1 smernice Rady 1999/30/ES z 22. apríla 1999 o limitných hodnotách oxidu siričitého, oxidu dusičitého a oxidov dusíka, tuhých znečisťujúcich látok a olova v okolí ovzduší (Ú. v. ES L 163, s. 41; Mim. vyd. 15/004, s. 164; teraz článok 13 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/50/ES z 21. mája 2008 o kvalite okolitého ovzdušia a čistejšom ovzduší v Európe, Ú. v. EÚ L 152, s. 1) — Prekročenie limitných hodnôt PM₁₀ v okolí ovzduší od roku 2005

Výrok rozsudku

1. Talianska republika si tým, že nezabezpečila, aby v rokoch 2006 a 2007 koncentrácie PM₁₀ v okolí ovzduší neprekračovali limitné hodnoty stanovené v článku 5 ods. 1 smernice Rady 1999/30/ES z 22. apríla 1999 o limitných hodnotách oxidu siričitého, oxidu dusičitého a oxidov dusíka, tuhých znečisťujúcich látok a olova v okolí ovzduší v 55 talianskych zónach a

aglomeráciách uvedených vo výzve Európskej komisie z 2. februára 2009, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tohto ustanovenia.

2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietá.
3. Európska komisia a Talianska republika znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 145, 14.5.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 19. decembra 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Gerechthof te 's-Gravenhage — Holandsko) — Leno Merken BV/Hagelkruis Beheer BV

(Vec C-149/11) (¹)

[Ochranná známka Spoločenstva — Nariadenie (ES) č. 207/2009 — Článok 15 ods. 1 — Pojem „riadne používanie ochrannej známky“ — Územný rozsah používania — Používanie ochrannej známky na území jedného členského štátu — Dostatočnosť]

(2013/C 46/05)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Gerechthof te 's-Gravenhage

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Leno Merken BV

Žalovaná: Hagelkruis Beheer BV

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Gerechthof te 's-Gravenhage — Výklad článku 15 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1) — Používanie ochrannej známky — Riadne používanie — Pojem — Používanie ochrannej známky Spoločenstva na území jedného členského štátu — Používanie, ktoré by v tomto členskom štáte bolo v prípade rovnakej národnej ochrannej známky považované za riadne

Výrok rozsudku

Článok 15 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva sa má vykladať v tom zmysle, že pri posúdení „riadneho používania ochrannej známky v Spoločenstve“ v zmysle tohto ustanovenia netreba brať do úvahy hranice územia členských štátov.